

แนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย
Guidelines on the Development of Sex Offender Registration for Thailand

สวธา สงเพชร¹
Sawatha Songpet²

Abstract

This research, "Guidelines on the Development of Sex Offender Registration for Thailand ", has the objective to develop the Sex Offender Registration for Thailand as to prevent and reduce recidivism in sex offenses cases. The research uses qualitative research methodology with documentary research, in-depth interview of 10 experts related to the development of justice policy prevention and supervision of sex offenders, social policy development, care and protection for victims of sexual abuse cases foundation executives, social sector organizations and criminology, together with quantitative research methods conducted in a sample group of 210 officers involved in the development of justice policy, prevention and supervision of offenders in sex cases and those involved in social policy development caring and protecting victims in cases of Sexual abuse.

The study found that the components leading to the development Sex Offender Registration appropriate to the context of Thailand should consist of 10 key elements: 1) the range of sexual offenders in the registration of sex offenders 2) information provided collected from sex offenders 3) the scope of the period of follow-up of sex offenders after acquittal 4) the method of tracking/equipment for monitoring or sexual misconduct after being sentenced 5) the level of access to information of the public 6) the disclosure of sex offenders to the public sector 7) the department responsible for keeping information, monitoring and receiving a report. 8) legal issues specific to the registration of sex offenders. 9) Information system regarding sex offender registration and 10) the expected outcome. And the impact on society. However, the implementation of guidelines for the development of sex offenders registration that is appropriate for Thailand is applied in practice. The relevant departments must have a plan and build understanding in society in general first that sex offenders are not criminals. But is the patient that must be treated and monitored continuously and the process of registering sex offenders as part of the treatment and surveillance procedures for sex offenders to interfere with the risk factors that cause recidivism.

Keywords: Sex Offender Registration, Sex Offender, Sex offenses

¹ นักศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

² Master's student, Faculty of Social Administration, Thammasat University, Thailand

E-mail: sawatha.tt@gmail.com

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย” นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย สำหรับป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในคดีการกระทำความผิดทางเพศ โดยวิธีการวิจัย เชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานโยบายกระบวนการยุติธรรม การป้องกันและควบคุมดูแลผู้กระทำความผิดในคดีทางเพศ การพัฒนานโยบายด้านสังคม การดูแลและคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อในคดีล่วงละเมิดทางเพศ ผู้บริหารมูลนิธิองค์กรภาคสังคม และผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญาวิทยา จำนวน 10 ท่าน ประกอบกับวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการพัฒนานโยบายกระบวนการยุติธรรม การป้องกัน และการควบคุมดูแลผู้กระทำความผิดในคดีทางเพศและผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการพัฒนานโยบายด้านสังคม การดูแลและให้ความคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อในคดีล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 210 กลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทยควรประกอบด้วย 10 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) ด้านช่วงการจัดเก็บข้อมูลผู้กระทำความผิดทางเพศในการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ 2) ด้านข้อมูลที่ได้เก็บจากผู้กระทำความผิดทางเพศ 3) ด้านขอบเขตระยะเวลาของการติดตามผู้กระทำความผิดทางเพศหลังพ้นโทษ 4) ด้านวิธีการติดตาม/อุปกรณ์ สำหรับติดตามผู้กระทำความผิดทางเพศหลังพ้นโทษ 5) ด้านการกำหนดระดับการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน 6) ด้านการเปิดเผยข้อมูลผู้กระทำความผิดทางเพศสู่ภาคประชาชน 7) ด้านหน่วยงานรับผิดชอบ เก็บรักษาข้อมูล เฝ้าระวังติดตาม และรับรายงานตัว 8) ด้านกฎหมายเฉพาะในเรื่องการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ 9) ด้านระบบสารสนเทศเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ และ 10) ด้านผลที่คาดว่าจะได้รับและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสังคม อย่างไรก็ตาม การนำแนวทางการพัฒนาการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศมาปรับใช้ในทางปฏิบัติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการวางแผน และสร้างความเข้าใจในสังคมโดยทั่วไปว่า ผู้กระทำความผิดทางเพศไม่ใช่อาชญากร แต่คือผู้ป่วยที่จะต้องได้รับการบำบัดรักษาและติดตามดูแลเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และกระบวนการ ขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบำบัดรักษาและ เฝ้าระวังไม่ให้ผู้กระทำความผิดทางเพศเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้กลับมากระทำความผิดซ้ำ

คำสำคัญ: การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ, ผู้กระทำความผิดทางเพศ, การกระทำความผิดทางเพศ

บทนำ

อาชญากรรมทางเพศ ถือเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่งที่อยู่คู่กับสังคมโลกมาอย่างยาวนานนับตั้งแต่ยุคโบราณ ซึ่งระดับความรุนแรงของอาชญากรรมทางเพศโดยเฉพาะการข่มขืนกระทำชำเราสามารถเทียบได้กับการลอบวางเพลิง การขยาชาติ และการฆาตกรรม จึงเป็นผลให้บทลงโทษต่อผู้กระทำความผิดที่ก่ออาชญากรรมทางเพศ มีโทษสูงถึงขั้นประหารชีวิต จากรายงานสหประชาชาติ (Rape at the national level, number of police-recorded offences)³ พบว่า สถานการณ์การเกิดอาชญากรรมทางเพศได้ทวีความรุนแรงและมีความถี่มากยิ่งขึ้น โดยมีการแจ้งความเรื่องการล่วงละเมิดทางเพศโดยประมาณ 250,000 คดีทั่วโลกต่อปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หลายประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญกับสถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ เนื่องจาก ผลกระทบจากการก่ออาชญากรรมทางเพศไม่เพียงแต่จะส่งผลต่อสภาพร่างกายและจิตใจของเหยื่อเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อสภาพจิตใจของสมาชิกในครอบครัว และเกี่ยวเนื่องไปถึงชุมชนและสังคมโดยรวมอีกด้วย เพราะอาชญากรรมทางเพศทำให้การดำรงชีวิตในสังคมของประชาชนเป็นไปด้วยความตระหนก ความหวาดกลัว และรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัย นอกจากนี้ มีรายงานข้อค้นพบสำคัญของหน่วยงานความปลอดภัยสาธารณะของแคนาดาที่ได้จากการศึกษาวิจัยโดย

³ United Nations Office on Drugs and Crime. (2558, 21 สิงหาคม). Rape at the national level, number of police-recorded offences. สืบค้นเมื่อ 29 พฤษภาคม 2560 จาก <https://africacheck.org/wp-content/uploads/2015/08/Rape-at-the-national-level-number-of-police-recorded-offences-21-Aug-2015-1256.pdf>

นักวิจัยด้านอาชญากรรมทางเพศ ได้แก่ Hanson และ Morton-Bourgon ซึ่งออกแบบงานวิจัยที่วิเคราะห์ชุดข้อมูล (เชิงปริมาณ) เพื่อคำนวณอัตราการกระทำผิดในกลุ่มผู้กระทำผิดทางเพศ สำหรับผลการศึกษาจากงานวิจัยดังกล่าว พบว่า ผู้กระทำผิดทางเพศจำนวน ร้อยละ 14 จะก่อคดีซ้ำในช่วงเฉลี่ย 5 – 6 ปี และผู้กระทำผิดทางเพศจำนวนร้อยละ 24 จะก่อคดีซ้ำในช่วงเวลา 15 ปี ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า เมื่อเวลาผ่านไปนานการกระทำผิดซ้ำยังเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ ทีมวิจัยยังพบว่า ผู้ก่อคดีอาชญากรรมมีแนวโน้มที่จะก่อคดีซ้ำ (ทั้งในคดีทางเพศและคดีอาญาทั่วไป) ประมาณร้อยละ 36 ดังนั้น จากสถานการณ์การเกิดอาชญากรรมทางเพศทั่วโลกและผลการศึกษาวิจัยความเสี่ยงที่จะกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดทางเพศข้างต้น ส่งผลให้ภาครัฐบาลของแต่ละประเทศ ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่หลักในการดูแลความสงบเรียบร้อยและสร้างความมั่นคงปลอดภัยให้แก่พลเมืองของตน จึงมีความพยายามที่จะกำหนดนโยบายหรือมาตรการเพื่อรับมือกับปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะในประเทศตะวันตกได้มีการพัฒนามาตรการต่างๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทางเพศ อาทิ มาตรการเยียวยาเหยื่อและครอบครัว การพัฒนาปรับปรุงพฤติกรรมผ่านโปรแกรมบำบัดเฉพาะของนักโทษในเรือนจำ การแจ้งเตือนภัยสังคมผ่านสื่อสาธารณะ รวมถึงการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศหลังพ้นโทษออกมาจากเรือนจำ เป็นต้น

ในส่วนของประเทศไทย บทลงโทษของผู้ต้องหาในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศในประเทศไทย ถูกระบุอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศ (มาตรา 276-277) เป็นหลัก ซึ่งประกอบด้วย โทษประหารชีวิต โทษจำคุกตลอดชีวิต โทษจำคุก เป็นต้น ขึ้นอยู่กับลักษณะหรือพฤติการณ์ความรุนแรงที่กระทำผิด ซึ่งแม้ว่าบทลงโทษของการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศจะมีความรุนแรงสูงสุดถึงขั้นประหารชีวิต แต่ปัญหาการกระทำผิดทางเพศโดยเฉพาะการข่มขืนกระทำชำเราได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น พิจารณาได้จากสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับประเภทคดีความผิดในข้อหาข่มขืนกระทำชำเราที่ราชอาณาจักร เฉพาะในส่วนของการแจ้งความ มีจำนวนเฉลี่ยถึง 3,000 คดีต่อปี รวมถึงข้อมูลจากกรมราชทัณฑ์ พบว่า จำนวนผู้ต้องโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในช่วงของปี 2560 มีจำนวนสูงถึง 8,806 คน เทียบกับปี 2559 ที่มีจำนวน 4,391 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นสูงกว่า 4,415 คน กล่าวได้ว่าตัวเลขที่เพิ่มขึ้นอาจแสดงให้เห็นว่า แม้การกระทำผิดเพศเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย มีบทลงโทษที่ชัดเจน แต่ก็ไม่สามารถที่จะยับยั้งการกระทำผิดได้ และเมื่อได้ติดตามสถานการณ์ทางสังคม ยังพบอีกว่า สถานการณ์การก่อเหตุของผู้กระทำผิดทางเพศที่พ้นโทษออกมามากที่จะกระทำผิดซ้ำ รวมถึงทวีความรุนแรงและเข้มข้นมากขึ้นแปรผันตามจำนวนครั้งที่ลงมือก่อเหตุ กล่าวคือ ยิ่งลงมือกระทำผิดมากขึ้นพฤติกรรมการก่อเหตุก็ยิ่งมีความโหดเหี้ยมรุนแรงยิ่งขึ้น

จากสถานการณ์การกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดทางเพศในประเทศไทยที่มีลักษณะรูปแบบที่รุนแรงมากขึ้น วิธีการมีความสลับซับซ้อนยากต่อการป้องกันและปราบปราม จึงเป็นผลให้หน่วยงานภาครัฐหันมาให้ความสำคัญ และพัฒนามาตรการเพื่อที่จะรับมือกับปัญหา อาทิ กองบังคับการปราบปรามการค้ำมนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ สำหรับใช้จับกุม รวบรวบ และติดตามข้อมูลคนหาย ข้อมูลผู้ต้องหาตามหมายจับ และข้อมูลบุคคลพ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ในขณะที่ต่างประเทศ อาทิ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ ฝรั่งเศส มีการพัฒนามาตรการการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ เพื่อเฝ้าระวังและติดตามผู้กระทำผิดทางเพศภายหลังจากการได้รับการปล่อยตัว ซึ่งส่งผลทำให้ผู้กระทำผิดไม่มีโอกาสลงมือ และทำให้แรงจูงใจที่จะลงมือก่อเหตุของผู้กระทำผิดลดลง อีกทั้งยังช่วยในการให้การติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพมาก ดังนั้น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำในคดีการกระทำผิดทางเพศในประเทศไทยที่ได้ทวีความรุนแรงขึ้น จึงมีความจำเป็นจะต้องศึกษาถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีการกระทำผิดทางเพศในประเทศไทย ศึกษามาตรการการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศของต่างประเทศ และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการนำมาตรการการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทสังคมไทยต่อไปในอนาคต ซึ่งการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ ถือเป็นมาตรการหนึ่งที่ประเทศซึ่งประสบปัญหาสถิติผู้กระทำผิดทางเพศก่อเหตุติดอันดับ 1-10 ของโลก ได้ให้การยอมรับและพัฒนารูปแบบการขึ้นทะเบียนมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และแม้ว่าการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศอาจไม่ได้ช่วยป้องกันการก่อเหตุ

ครั้งแรกของผู้กระทำ แต่จะเป็นมาตรการสำคัญในการยับยั้งการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดได้ รวมถึงยังเป็นเครื่องเตือนใจแก่สังคมว่า ควรจะต้องดำเนินชีวิตด้วยความระมัดระวัง ป้องกันตนเองและครอบครัวให้ห่างไกลจากผู้ที่มีแนวโน้มจะกระทำผิดทางเพศ อีกทั้งยังเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและสังคมในการที่จะเฝ้าระวังรวมถึงสังเกตการณ์พฤติกรรมของผู้ที่มีแนวโน้มจะกระทำผิดซ้ำ เพื่อรายงานความเสี่ยงต่อเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไป

ในการทบทวนวรรณกรรม (Literature review) ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่สำคัญประกอบด้วยความหมายการกระทำผิดทางเพศ ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ผลกระทบจากการกระทำผิดทางเพศ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษผู้กระทำผิดทางเพศในไทย แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางเพศ แนวคิดและเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมทางเพศ ระบบทะเบียนประวัติผู้กระทำผิดในประเทศไทย การขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศในต่างประเทศ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงนำข้อมูลมาใช้เป็นกรอบกำหนดขอบเขตเนื้อหาสำหรับการพัฒนาแนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย พร้อมทั้งนำความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากการเก็บแบบสอบถามมาประกอบเชื่อมโยงจนได้ผลการศึกษาน่าเชื่อถือ อันจะนำมาสู่แนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับต่อบริบทของประเทศไทย

นิยามศัพท์

การกระทำผิดทางเพศ หมายถึง การกระทำผิดกฎหมายประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศ (มาตรา 276-277) ได้แก่ การข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น และการกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี

ผู้กระทำผิดทางเพศ (Sex Offender) หมายถึง ผู้กระทำผิดกฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศ (มาตรา 276-277)

บทลงโทษในคดีการกระทำผิดทางเพศ หมายถึง บทลงโทษตามกฎหมายประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศ (มาตรา 276-277)

มาตรการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีการกระทำผิดทางเพศ หมายถึง นโยบายหรือวิธีการในการป้องกันหรือลดการเกิดพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดทางเพศ

การขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ (Sex Offender Registration) หมายถึง ระบบที่จัดทำขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลรายละเอียดส่วนบุคคล พร้อมประวัติทางอาชญากรรมของผู้ที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดในคดีเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศ เพื่อให้สามารถติดตาม และตรวจสอบความเคลื่อนไหวของผู้กระทำผิดทางเพศได้อย่างต่อเนื่อง อันเป็นการป้องกัน เฝ้าระวัง และลดความเสี่ยงที่ผู้กระทำผิดทางเพศจะกลับมากระทำผิดทางเพศซ้ำอีก

เครื่องมือและวิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ประกอบกับวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) สำหรับการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ผู้ศึกษาแบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 วิธี คือ 1) การศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary research) ด้วยการศึกษจากเอกสารและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ บทความทางวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี และมาตรการการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศในรูปแบบของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอังกฤษ และ 2) การศึกษาภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานโยบายด้านกระบวนการยุติธรรม การป้องกันและการควบคุมดูแลผู้กระทำผิดในคดีทางเพศ การพัฒนานโยบายด้านสังคม การดูแล และให้ความคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อในคดีล่วงละเมิดทางเพศ ผู้บริหารมูลนิธิองค์กรภาคสังคม และผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญาวิทยา จำนวน 10 ท่าน สำหรับการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative research) ผู้ศึกษาได้ประมวลผลข้อมูลจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารงานวิจัย การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และออกแบบ

สอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ 1) ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานโยบาย ด้านกระบวนการยุติธรรม การป้องกัน และการควบคุมดูแลผู้กระทำผิดในคดีทางเพศ และ 2) ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานโยบาย ด้านสังคม การดูแลและให้ความคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อในคดีล่วงละเมิดทางเพศจำนวนทั้งสิ้น 210 กลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการศึกษา

การขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศของต่างประเทศ: กรณีศึกษาประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ

เพื่อให้การศึกษามีความน่าเชื่อถือและน่าเชื่อถือในการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย ผู้ศึกษาจึงได้มีการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งรูปแบบการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศของต่างประเทศนั้น ผู้วิจัยได้เลือกที่จะศึกษารูปแบบการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศของประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา เนื่องจาก 1) ประเทศทั้งสองเป็นประเทศที่ประสบปัญหาการก่ออาชญากรรมทางเพศที่มีสถิติสูงติดอันดับ 1 ใน 5 ของโลก 2) ประเทศทั้งสองมีการพัฒนาการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศมาอย่างยาวนานจนสามารถเห็นถึงพัฒนาการในด้านต่างๆ ที่พยายามปรับปรุงแก้ไขให้มาตรการการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ 3) ประเทศทั้งสองถือเป็นประเทศที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลว่าเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับความเป็นประชาธิปไตย เคารพในสิทธิมนุษยชน และคำนึงถึงเสรีภาพ ความเสมอภาค และเท่าเทียมของพลเมืองในประเทศ ซึ่งเห็นได้จากแนวทางการดำเนินนโยบายในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ แต่ประเทศทั้งสองกลับให้ความสำคัญกับมาตรการที่มีแนวคิดวิธีดำเนินการในการจำกัดสิทธิของผู้กระทำผิดทางเพศ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดที่พ้นโทษออกมาจากเรือนจำมีโอกาสก่อเหตุซ้ำอีก ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวทางสำคัญในการศึกษาวิจัยแนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศเป็น 10 องค์ประกอบสำคัญ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านช่วงการจัดเก็บข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศในการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ

ประเทศสหรัฐอเมริกามีการจัดเก็บข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศเพื่อขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ ตั้งแต่ผู้กระทำผิดทางเพศถูกจับกุมตัวในชั้นตำรวจ ในขณะที่ประเทศอังกฤษมีการจัดเก็บข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศเพื่อขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศภายหลังที่ผู้กระทำผิดทางเพศพ้นโทษออกมาจากเรือนจำ

2. ด้านข้อมูลที่จัดเก็บจากผู้กระทำผิดทางเพศ

ประเทศสหรัฐอเมริกามีการจัดเก็บข้อมูลชื่อ ที่อยู่ วันที่และสถานที่เกิด สถานที่ทำงาน ความผิดที่กระทำ วันที่และสถานที่ที่มีการตัดสินคดี ชื่ออื่นๆ เลขที่ประกันสังคม รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา ข้อมูลยานพาหนะ การจัดเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอ รวมถึงภาพถ่ายและการจัดเก็บลายนิ้วมือผู้กระทำผิดทางเพศ ในส่วนประเทศอังกฤษมีการจัดเก็บข้อมูล วันเดือนปีเกิด หมายเลขประกันสังคม ชื่อ หรือชื่ออื่นๆที่ใช้ ที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งหรือที่พักผู้กระทำผิดได้ปกติ โดยมีการกำหนดช่วงระยะเวลาที่ชัดเจนในกฎหมายให้ผู้กระทำผิดทางเพศต้องมาแจ้งข้อมูลเพื่อขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาดังกล่าว จะมีความผิดทางกฎหมาย

3. ด้านขอบเขตระยะเวลาของการติดตามผู้กระทำผิดทางเพศหลังพ้นโทษ

ประเทศสหรัฐอเมริกามีขอบเขตระยะเวลาของการติดตามผู้กระทำผิดทางเพศหลังพ้นโทษขึ้นอยู่กับความรุนแรงและความเสี่ยงของการกระทำความผิด เช่น ต้องรายงานตัวและยืนอยู่ที่อยู่ทุก 90 วัน ทุก 6 เดือน เป็นระยะเวลาตลอดชีวิต หรือจนกว่าจะพ้นจากหน้าที่ดังกล่าว ซึ่งจุดสิ้นสุดของการลงทะเบียนนั้นตำรวจจะเป็นผู้พิจารณาจากฐานความผิดเดิม โดยนับระยะเวลาตั้งแต่กระทำความผิด ความตั้งใจในการลงทะเบียนตามกำหนด ช่วงอายุในการกระทำความผิด อายุของผู้เสียหาย และการประเมินพฤติกรรมความเสี่ยงจากหน่วยงาน MAPPA หรือหลักฐานอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศ ในส่วนประเทศอังกฤษระยะเวลาก่อนการขึ้นทะเบียนขึ้นอยู่กับโทษจำคุกที่ถูกศาลตัดสิน หรือในบางกรณีขึ้นอยู่กับประเภทของคำตัดสินที่ได้รับ โดยจะกำหนดไว้อย่างชัดเจนแน่นอน และผู้กระทำผิดจะต้องอยู่ในการติดตามครบถ้วนตามคำตัดสินเช่น

กรณีที่ผู้กระทำความผิดได้รับโทษจำคุกเป็นเวลา 30 เดือนขึ้นไป (รวมถึงจำคุกตลอดชีวิต) หรือถูกกักกันในโรงพยาบาลและต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ ผู้กระทำความผิดจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดการขึ้นทะเบียนเป็นเวลาไม่มีกำหนด กรณีที่ผู้กระทำความผิดได้รับโทษจำคุกได้รับโทษจำคุกเป็นเวลา 6 เดือน ขึ้นไป (แต่น้อยกว่า 30 เดือน) ผู้กระทำความผิดจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดการขึ้นทะเบียนเป็นเวลา 10 ปี เป็นต้น

4. ด้านวิธีการติดตาม/อุปกรณ์ สำหรับติดตามผิดทางเพศหลังพ้นโทษ

ประเทศสหรัฐอเมริกามีการจัดทำแบบฟอร์มที่ใช้สำหรับยืนยันที่อยู่ไปยังที่อยู่ของผู้กระทำความผิด และผู้กระทำความผิดต้องกรอกแล้วนำแบบฟอร์มดังกล่าวส่งคืนให้เจ้าหน้าที่ด้วยตัวเอง ณ สำนักงานของเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับลงทะเบียน โดยในกระบวนการนี้จะมีการกำหนดให้ผู้กระทำความผิดซึ่งมีความเสี่ยงที่จะกระทำความผิดซ้ำสูงต้องทำการยืนยันที่อยู่ในลักษณะสม่ำเสมอหรือบ่อยครั้งกว่าผู้กระทำความผิดในระดับความเสี่ยงที่รองลงมา ในส่วนประเทศอังกฤษผู้กระทำความผิดต้องแจ้งข้อมูลใหม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบภายใน 3 วัน ในกรณีที่ใช้ชื่อที่ไม่ได้แจ้งกับทางเจ้าหน้าที่ เปลี่ยนแปลงที่อยู่ พักอยู่ในที่อยู่ในสหราชอาณาจักรซึ่งไม่ได้แจ้งไว้ ถูกปล่อยตัวจากการกักกัน เช่น จากคุก หรือโรงพยาบาล เป็นต้น เมื่อผู้กระทำความผิดทำการแจ้งข้อมูลดังกล่าว จะต้องยืนยันรายละเอียดอื่นที่ไว้ใน การขึ้นทะเบียนครั้งแรกซ้ำอีกด้วย

5. ด้านระดับการเข้าถึงข้อมูลผู้กระทำความผิดทางเพศ

ประเทศสหรัฐอเมริกามีการเปิดกว้างและไม่ได้จำกัดการเข้าถึงข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางเพศ โดยเห็นได้จากการจัดทำเว็บไซต์ค้นหาของเว็บไซต์ขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศของภาครัฐ (<https://www.nsopw.gov>) ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน SMART Office นอกจากการจัดทำเว็บไซต์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ทางหน่วยงาน SMART Office ยังได้มีการพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับมือถือชื่อว่า NSOPW Mobile App อีกด้วย ในส่วนประเทศอังกฤษหน่วยงานภาครัฐได้กำหนดให้ประชาชนหรือบุคคลสามารถเข้าไปสอบถามรายละเอียดข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ได้ แต่ด้วยสถานการณ์ความจำเป็นอันเกิดจากสถิติการก่อคดีล่วงละเมิดทางเพศที่สูงขึ้นในสังคม ทำให้รัฐบาลประเทศอังกฤษได้ขยายระดับการเข้าถึงข้อมูลไปสู่ภาคประชาชน ผ่านการ จัดทำ www.People-Records.co.uk ให้ประชาชนทั่วโลกสามารถค้นหารายชื่อของผู้ที่มีประวัติกระทำความผิดทางเพศได้อย่างสะดวกสบาย ไม่ซับซ้อนมีโอกาส ส่งผลให้เกิดการข่มขู่ข่มขืน ตัดโอกาส และเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันการก่อเหตุของผู้กระทำความผิดทางเพศ

6. ด้านการเปิดเผยข้อมูลผู้กระทำความผิดทางเพศสู่ภาคประชาชน

ประเทศสหรัฐอเมริกา ประชาชนมีสิทธิรับทราบเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของผู้ที่เคยได้รับการวินิจฉัยจากศาลว่ากระทำความผิดทางเพศ และสิทธิดังกล่าวมีความสำคัญกว่าสิทธิความเป็นส่วนตัวของผู้กระทำความผิดทางเพศมีการเปิดเผยข้อมูล ของผู้กระทำความผิดทางเพศจะแบ่งเป็น 3 ส่วนได้แก่ 1) การเปิดเผยข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 2) การเปิดเผยข้อมูลแก่เหยื่อซึ่งในกรณีนี้การเปิดเผยข้อมูลจะจำกัดเฉพาะข้อมูลของผู้กระทำความผิดที่เคยกระทำความผิดต่อเหยื่อ และ 3) การเปิดเผยข้อมูลแก่ประชาชน ในส่วนประเทศอังกฤษ มีการเปิดเผยข้อมูลให้หน่วยงาน เจ้าหน้าที่และประชาชนเข้าถึงได้โดยผ่านหน่วยงานสำนักงานพิสูจน์หลักฐานแห่งชาติ The National Identification Bureau (NIB) ที่จะประกอบไปด้วย 2 หน่วยงานที่สำคัญ ได้แก่ สำนักงานพิมพ์ลายนิ้วมือแห่งชาติ และสำนักงานทะเบียนประวัติอาชญากรแห่งชาติ

7. ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบเก็บรักษาข้อมูล และติดตามผู้กระทำความผิดทางเพศ

ประเทศสหรัฐอเมริกา มีหน่วยงานที่รับผิดชอบเก็บรักษาข้อมูล และติดตามผู้กระทำความผิดทางเพศ ประกอบด้วย 1) NSOR: National Sex Offender Registry (NSOR) เว็บไซต์ที่ถือเป็นแหล่งเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางเพศโดยเฉพาะ ดำเนินการโดยหน่วยงาน National Crime Information Center (NCIC) ภายใต้กำกับสำนักงานสืบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (FBI) CJIS เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางเพศ และเป็นแหล่งให้ประชาชนสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางเพศจากทั่วประเทศ 2) NGI: ระบบการจัดเก็บข้อมูลด้วยการระบุลายนิ้วมือ โดย NGI จะทำการบันทึกข้อมูลเพื่อใช้ในการค้นหาและนำไปเชื่อมโยงกับระบบของ NSOR ที่ เพื่อหาข้อมูลผู้กระทำความผิดที่สอดคล้องกับฐานของ

CJIS 3) NPPS: ระบบการจัดเก็บข้อมูลด้วยการพิมพ์ฝ่ามือ และ 4) CODIS: ระบบการจัดเก็บข้อมูลผู้กระทำความผิดทางเพศ ด้วยดัชนีดีเอ็นเอผสม (CODIS) ในส่วนประเทศอังกฤษ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบเก็บรักษาข้อมูล และติดตามผู้กระทำความผิดทางเพศ ประกอบด้วย 1) หน่วยงานที่มีหน้าที่เพื่อความมั่นคงทางสังคม หน่วยงานช่วยเหลือเด็ก หน่วยงานด้านการจ้างงานและการฝึกอบรมในนามของ Secretary of State for the Department of Work and Pensions และ Northern Ireland Department 2) หน่วยงานที่ออกหนังสือเดินทางในนามของ Home Secretary (กล่าวคือ ศูนย์บริการทำหนังสือเดินทางของสหราชอาณาจักร หรือ the UK Passport Service) และ 3) หน่วยงานที่ทำหน้าที่ภายใต้บทที่ 3 ของพระราชบัญญัติการจราจรบนท้องถนน ค.ศ. 1998 (Road Traffic Act 1998) ในนามของ Secretary of State for the Department of Transport (กล่าวคือ หน่วยงาน Driver and Vehicle Licensing Agency) หรือตามบทที่ 2 ของระเบียบการจราจรบนถนน (ไอร์แลนด์เหนือ) ค.ศ. 1981 DVLA คือหน่วยงานที่มีรายละเอียด

8. ด้านกฎหมายเฉพาะในเรื่องการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ

ประเทศสหรัฐอเมริกามีกฎหมายเฉพาะ ได้แก่ 1) Wetterling Act ได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาองเกรส อันมีผลให้มีการจัดตั้งระบบการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศในระดับสหพันธรัฐโดยเน้นผู้กระทำความผิดทางเพศที่มีประวัติอาชญากรรมทางเพศจำนวนมาก และ 2) Megan's Law กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้ทุกรัฐในสหรัฐอเมริกาพัฒนาปรับปรุงระบบการขึ้นทะเบียนในรัฐของตนเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างรัฐต่างๆ ภายในประเทศ ในส่วนประเทศอังกฤษมีกฎหมายเฉพาะ คือ พระราชบัญญัติความผิดทางเพศ ค.ศ. 2003 และมีระเบียบ Civil Preventative Orders ในการกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางการปฏิบัติ

9. ด้านระบบสารสนเทศเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ

ประเทศสหรัฐอเมริกา ระบบสารสนเทศในพระราชบัญญัติการแจ้งเตือนและขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ (the Sex Offender Registration and Notification Act (SORNA)) ซึ่งได้รับการอนุมัติในปี 2006 ได้กำหนดมาตรฐานดังกล่าวไว้ ปัจจุบัน SORNA คือกฎหมายที่กำกับดูแลและกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของระบบแจ้งเตือนและขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ โดยระบบดังกล่าว ประกอบด้วยเว็บไซต์ขึ้นทะเบียนของสำนักงานและการขึ้นทะเบียนของภาครัฐที่ดูแลโดยรัฐทั้งหมด 50 รัฐเขตโคลัมเบีย เขตการปกครองหลักของสหรัฐอเมริกา และรวมถึงชนเผ่าอินเดียน (Indian tribe) มากกว่า 100 ชนเผ่า ซึ่งระบบเหล่านี้มีการเชื่อมโยงกับเว็บไซต์การขึ้นทะเบียนของภาครัฐ และฐานข้อมูลที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น ในส่วนของประเทศอังกฤษในกฎหมาย Sexual Offences Act 2003 กำหนดให้มีการจัดตั้งฐานข้อมูลที่ชื่อว่า “VISOR (Violent and Sex Offender Register)” ขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการบันทึกข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางเพศนั่นเอง

10. ด้านผลที่ได้รับและผลกระทบต่อสังคมมีการใช้มาตรการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ

ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าการลงทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศมีผลกระทบเชิงบวกด้านการยับยั้งชั่งใจและหลีกเลี่ยงในการก่อคดีอาชญากรรมทางเพศ และในส่วนของประเทศอังกฤษ การขึ้นทะเบียนของผู้กระทำความผิดทางเพศเป็นตัวอย่างที่สำคัญของความยุติธรรมทางอาญา และนโยบายเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศ และสามารถช่วยลดจำนวนการเกิดอาชญากรรมหรือการกระทำความผิดซ้ำได้

ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดีการกระทำความผิดทางเพศในประเทศไทย

ประเด็นด้านกฎหมาย

สาเหตุที่ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ 1) เกิดจากบทลงโทษหรือกฎหมายไม่ได้มีการระบุหรือให้ความสำคัญต่อกระบวนการแก้ไขฟื้นฟูปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดทางเพศ ซึ่งมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะป้องกันการกลับไปกระทำผิดซ้ำ 2) กฎหมายมิได้ให้อำนาจศาลในการขยายเวลาเฝ้าระวังผู้กระทำความผิดทางเพศแม้พ้นโทษจำคุกไปแล้ว 3) เกิดจากบทลงโทษซึ่งบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ความผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศ มีเงื่อนไขให้บางฐานความผิดให้เป็นคดีที่

สามารถยอมความได้ ทำให้ผู้กระทำผิดทางเพศไม่เกรงกลัวต่อการละเมิดกฎหมาย 4) เกิดจากบทลงโทษซึ่งบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ความผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศ ไม่มีข้อกำหนดหรือเงื่อนไขเฉพาะในกฎหมายสำหรับให้มีการควบคุมติดตามหรือรายงานความเคลื่อนไหวหลังพ้นโทษเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดทางเพศกลับมากระทำผิดซ้ำ และ 5) เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายและการบังคับโทษต่อผู้กระทำผิดทางเพศไม่ได้มีการลงโทษให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งอาจเกิดจากนโยบายลดวันต้องโทษ การพักการลงโทษ ตามลำดับ

ประเด็นด้านหน่วยงาน

สาเหตุที่ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ 1) เกิดจากหน่วยงานด้านควบคุมและผู้กระทำผิดในคดีทางเพศ ขาดมาตรการเฉพาะในการปฏิบัติดูแลผู้กระทำผิดทางเพศอย่างต่อเนื่องครบวงจรทั้งในส่วนการคัดแยก ขั้นตอนการควบคุมตัว รวมถึงการติดตามและเฝ้าระวังหลังพ้นโทษ 2) เกิดจากหน่วยงานด้านควบคุมและผู้กระทำผิดในคดีทางเพศ ขาดมาตรการบำบัดพฤติกรรมในระหว่างควบคุมตัวที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่ยับยั้งหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้กระทำผิดทางเพศ 3) เกิดจากหน่วยงานด้านควบคุมและผู้กระทำผิดในคดีทางเพศ มุ่งเน้นดำเนินนโยบายด้านการบังคับใช้กฎหมาย การลงโทษจับกุมหรือจำคุกมากกว่าการปรับเปลี่ยนแก้ไขพฤติกรรมของผู้กระทำผิดทางเพศ 4) เกิดจากการขาดการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานกระบวนการยุติธรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกระทรวงพัฒนาสังคมฯ ในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง และสนับสนุนช่วยเหลือผู้กระทำผิดทางเพศหลังพ้นโทษ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีหลักยึดที่มั่นคงในสังคม และ 5) เกิดจากการส่งต่อข้อมูลของผู้กระทำผิดทางเพศที่พ้นโทษระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความล่าช้าและขาดความต่อเนื่องเป็นผลให้ผู้กระทำผิดทางเพศที่มีความเสี่ยงกลับมากระทำผิดซ้ำ ตามลำดับ

ประเด็นด้านผู้ปฏิบัติงาน

สาเหตุที่ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ 1) เกิดจากหน่วยงานด้านควบคุมและผู้กระทำผิดในคดีทางเพศ ขาดมาตรการเฉพาะในการปฏิบัติดูแลผู้กระทำผิดทางเพศอย่างต่อเนื่องครบวงจรทั้งในส่วนการคัดแยก ขั้นตอนการควบคุมตัว รวมถึงการติดตามและเฝ้าระวังหลังพ้นโทษ 2) เกิดจากหน่วยงานด้านควบคุมและผู้กระทำผิดในคดีทางเพศ ขาดมาตรการบำบัดพฤติกรรมในระหว่างควบคุมตัวที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่ยับยั้งหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้กระทำผิดทางเพศ 3) เกิดจากหน่วยงานด้านควบคุมและผู้กระทำผิดในคดีทางเพศ มุ่งเน้นดำเนินนโยบายด้านการบังคับใช้กฎหมาย การลงโทษจับกุมหรือจำคุกมากกว่าการปรับเปลี่ยนแก้ไขพฤติกรรมของผู้กระทำผิดทางเพศ 4) เกิดจากการขาดการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานกระบวนการยุติธรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกระทรวงพัฒนาสังคมฯ ในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง และสนับสนุนช่วยเหลือผู้กระทำผิดทางเพศหลังพ้นโทษ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีหลักยึดที่มั่นคงในสังคม และ 5) เกิดจากการส่งต่อข้อมูลของผู้กระทำผิดทางเพศที่พ้นโทษระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความล่าช้าและขาดความต่อเนื่องเป็นผลให้ผู้กระทำผิดทางเพศที่มีความเสี่ยงกลับมากระทำผิดซ้ำ ตามลำดับ

ประเด็นด้านตัวผู้กระทำผิด

สาเหตุที่ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ 1) เกิดจากผู้กระทำผิดมีอาการป่วย ความผิดปกติทางจิตหรือบุคลิกภาพ ซึ่งเมื่อไม่ได้รับการบำบัดรักษา และแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างเหมาะสมในระหว่างควบคุมตัว และสาเหตุที่ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ 2) เกิดจากผู้กระทำผิดไม่สามารถควบคุมหรือจัดการกับความต้องการทางเพศได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเมื่อผู้กระทำผิดไม่ได้รับการแก้ไขปรับเปลี่ยน หรือปลูกฝังพฤติกรรมที่ถูกต้องตามค่านิยมไปแทนที่ ผู้กระทำผิดทางเพศที่พ้นโทษจึงมีโอกาสสูงที่จะกลับมากระทำผิดซ้ำ ตามลำดับ

ประเด็นด้านสภาพแวดล้อม/ชุมชน

สาเหตุที่ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ เกิดจากชุมชนมีจุดเสี่ยง จุดอับ หรือมีลักษณะทางกายภาพบางอย่าง เช่น ทุ่งไม้ไฟไม่ส่องสว่าง ทางเดินมืดและพื้นที่ปิดล้อม จะส่งผลให้ผู้กระทำผิดทางเพศเห็นเป็นโอกาสและแรงจูงใจในการก่อเหตุ และ

รองลงมาเกิดจากวัฒนธรรมในชุมชนเข้ามาเกี่ยวข้องและเอื้อให้คนก่อเหตุกระทำผิดซ้ำ เพราะเชื่อว่าเหยื่ออายุน้อยไม่กล้าเรียกร้องหรือแจ้งความดำเนินคดี เช่น วัฒนธรรมการมองชายเป็นใหญ่ รักษาความบริสุทธิ์จนถึงวันแต่งงาน

ประเด็นด้านเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศ

สาเหตุที่ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำเกิดจาก 1) หน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรมยังขาดการเชื่อมโยงส่งต่อข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ และทันสมัย เมื่อผู้กระทำผิดทางเพศถูกปล่อยตัวออกมาจากเรือนจำจึงทำให้ขาดการติดตามจากเจ้าหน้าที่และกลายเป็นช่องว่างให้กลับมากระทำผิดซ้ำได้ 2) เกิดจากข้อจำกัดการเข้าถึงข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศซึ่งสงวนไว้เฉพาะเจ้าหน้าที่ เป็นผลให้ประสิทธิภาพการติดตาม เฝ้าระวัง สอดส่อง หรือดำเนินคดีผู้กระทำผิดทางเพศลดลง เพราะผู้ที่เกี่ยวข้องและสามารถทำหน้าที่เฝ้าระวัง สอดส่องอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ผู้นำชุมชน หรือเครือข่ายในระดับชุมชน ซึ่งผู้กระทำผิดทางเพศเข้าไปพัวพันอาศัยหลังพันท้าย 3) จากการส่งต่อข้อมูลระหว่างหน่วยงานจึงไม่สามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง เพราะข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานจัดเก็บมีความแตกต่างกัน และหากต้องนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ จะต้องเสียเวลาจัดทำหรือเรียบเรียงข้อมูลใหม่ ส่งผลให้การปฏิบัติงานเพื่อควบคุมดูแลผู้กระทำผิดมีความล่าช้า และ 4) เกิดจากการส่งต่อข้อมูลระหว่างหน่วยงานขาดกฎหมายซึ่งควบคุมกำกับและรองรับการดำเนินงานเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นทางการและชัดเจนกว่าการทำบันทึกข้อตกลง MOU จึงทำให้การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานไม่ได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่ ตามลำดับ

โดยในรายละเอียดเรื่องของประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดีการกระทำผิดทางเพศในประเทศไทยนั้น จำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไปว่า ปัจจัยแต่ละตัวนั้นควรมีน้ำหนักคะแนนเป็นเท่าใด ซึ่งในการศึกษานี้เพียงแต่รวบรวมข้อมูลว่าประเด็นใดบ้างที่มีผลทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำในคดีการกระทำผิดทางเพศเท่านั้น

การขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำในประเทศไทย

จากการศึกษาสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นไปในทางเห็นด้วยกับการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำในประเทศไทย ในส่วนที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วย ส่วนใหญ่มองว่า ควรเลือกใช้แนวทางทางเลือกอื่นๆ เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีล่วงละเมิดทางเพศและไม่ให้เกิดการตีตราต่อผู้กระทำผิดทางเพศที่พ้นโทษ เช่น การกำหนดให้ผู้กระทำผิดทางเพศไม่ควรได้รับสิทธิ์การขอรับการอุปถัมภ์ การลดวันโทษ หรือแม้แต่การพักการลงโทษ หรือหากผู้กระทำผิดทางเพศกลับมากระทำผิดซ้ำควรจะต้องกำหนดให้มีการเพิ่มโทษจากที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น

แนวทางการพัฒนาการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย

สำหรับการพัฒนาแนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย ผู้ศึกษาได้นำกรอบแนวทางสำคัญในการศึกษาวิจัยแนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศในรูปแบบต่างประเทศ ในส่วนกรณีศึกษากรณีศึกษาประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษมากำหนดเป็น 10 องค์ประกอบสำคัญของแนวทางการพัฒนาการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย โดยสามารถสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ด้านช่วงการจัดเก็บข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศในการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ

ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มองว่า ควรเริ่มขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศตั้งแต่ผู้กระทำผิดถูกจับกุมตัวในชั้นตำรวจ และต่อเนื่องไปยังชั้นอัยการ ชั้นศาล และชั้นบังคับโทษ (กรมราชทัณฑ์ และกรมคุมประพฤติ) เพื่อให้ข้อมูลมีการส่งต่อและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ มีความถูกต้อง ครบถ้วน สอดคล้อง และเพียงพอสำหรับการติดตามเฝ้าระวังเมื่อผู้กระทำผิดพ้นโทษออกมาจากเรือนจำ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการ ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม การเก็บข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศควรจัดทำเป็นรายงานประจำตัว โดยจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครบถ้วนทุกชั้นในกระบวนการยุติธรรม เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และทำให้ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ และเมื่อต้องปล่อยตัวผู้กระทำผิดทางเพศออกมาจากเรือนจำ จึงจะนำข้อมูลในรายงานมาพิจารณาประเมินถึงความเสี่ยง พฤติกรรมของผู้กระทำผิดที่เปลี่ยนแปลงไป นำไปสู่การวางแผนการติดตามและกำหนดระยะเวลาการรายงานตัวของผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกขึ้น

ทะเบียน ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มองว่า ควรที่จะจัดเก็บข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศลงในระบบทะเบียนภายหลัง จากที่ผู้กระทำผิดทางเพศพ้นโทษออกมาจากรือนจำ เนื่องจากผู้กระทำผิดทางเพศที่ได้รับโทษจำคุก ถือเป็นผู้ที่ถูกศาลตัดสิน ว่ามีความผิดตามกฎหมาย ดังนั้น หากจะกำหนดให้ขึ้นทะเบียนตั้งแต่ในช่วงการจับกุมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กระบวนการ สืบสวนสอบสวนและตัดสินโทษในกระบวนการยุติธรรมยังไม่ถือเป็นที่สุด เพราะในบางกรณีผู้ที่ถูกจับกุมอาจจะเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาวิจัยในองค์ประกอบด้านช่วงเวลาการจัดเก็บเพิ่มเติม โดยเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาให้ มีจำนวนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผลการศึกษามีความน่าเชื่อถือและนำผลการศึกษาที่ได้ มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนานโยบายเพื่อ ป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศต่อไป

ด้านข้อมูลที่จัดเก็บจากผู้กระทำผิดทางเพศ

ควรเพิ่มเติมรายการผลการประเมินสุขภาพจิตประกอบด้วย เพื่อจะได้สามารถจำแนกระดับความเสี่ยงของผู้กระทำผิด ทางเพศในการกลับมากระทำผิดซ้ำ ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการติดตามและควบคุมในการให้มา รายงานตัว ตลอดช่วงระยะเวลาที่ต้องอยู่ในเงื่อนไขการติดตาม ควรจัดเก็บข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศเหมือนประเทศ สหรัฐอเมริกา ซึ่งประกอบด้วย ชื่อสกุล ที่อยู่ วันที่และสถานที่เกิด สถานที่ทำงาน ความผิดที่กระทำและถูกศาลตัดสิน วันที่ และสถานที่ที่มีการตัดสินคดี ชื่ออื่นๆ เลขที่ประกันสังคมหรือเลขทะเบียนบัตรประชาชน ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา ข้อมูล ยานพาหนะ การจัดเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอ รวมถึงภาพถ่ายและการจัดเก็บลายนิ้วมือผู้กระทำผิด ควรเก็บข้อมูลลักษณะของ เหยื่อและผู้ก่อเหตุ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์แนวโน้มลักษณะความสัมพันธ์ของการก่อเหตุกระทำผิดทางเพศ อัน นำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงนโยบายป้องกันการก่อเหตุล่วงละเมิดทางเพศ ตามลำดับ

ด้านขอบเขตระยะเวลาของการติดตามผู้กระทำผิดทางเพศหลังพ้นโทษ

ควรกำหนดเป็นเงื่อนไขในกฎหมายให้ชัดเจนแบบประเทศอังกฤษ เพื่อเป็นการป้องกันการแทรกแซงและการใช้ ดุลพินิจที่เกินขอบเขตของผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของกระบวนการยุติธรรม ขอบเขตระยะเวลาของ การติดตามผู้กระทำผิดทางเพศหลังพ้นโทษ ควรกำหนดเป็นเงื่อนไขในกฎหมายให้ชัดเจน โดยระยะเวลาของการติดตามไม่ควร เกิน 5 ปี

ด้านวิธีการติดตาม/อุปกรณ์ สำหรับติดตามผิดทางเพศหลังพ้นโทษ

ควรนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในการติดตามเฝ้าระวัง และรับรายงานตัว เพื่อช่วยอำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติงาน เช่น การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับควบคุมตัว (Electronic Monitoring: EM) และควรมีการ กำหนดแบบฟอร์มสำหรับมาชี้รายงานตัว รวมถึงคู่มือแนวทางการปฏิบัติเพื่อขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ ให้กับผู้พ้นโทษ ที่ต้องขึ้นทะเบียน ทั้งนี้ ควรกำหนดเงื่อนไขระยะเวลา และบทลงโทษหากมีการละเมิดไม่มารายงานตัวตามห้วงระยะเวลาที่ กำหนด และ ควรนำเครือข่ายยุติธรรมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและเฝ้าระวังในเชิงพื้นที่ชุมชน นอกจากนี้ควร บูรณาการการทำงานร่วมกับอาสาสมัครตำรวจชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมในระดับชุมชน ซึ่งการบูรณาการภารกิจ ดังกล่าวจะช่วยลดภาระความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่คุมประพฤติที่จะดำเนินการติดตามและสอดส่อง ตามลำดับ

ด้านระดับการเข้าถึงข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศ

การกำหนดระดับการเข้าถึงข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศควรให้สิทธิ์เฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในด้านการรับรายงาน ตัว เจ้าหน้าที่บันทึกรายละเอียดข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศในระบบทะเบียน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในด้านการรับรายงานตัว และติดตาม เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ด้านการให้ความช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษา ผู้นำชุมชน รวมถึงเครือข่ายยุติธรรม ชุมชน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ข้อมูลส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้กระทำผิดทางเพศ รวมถึงเป็นการ ป้องกันไม่ให้คนทั่วไปในสังคมเกิดการตีตราแก่ผู้กระทำผิดทางเพศที่พ้นโทษ

ด้านการเปิดเผยข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศสู่ภาคประชาชน

ควรเปิดเผยให้ผู้นำชุมชนหรือหัวหน้าหมู่บ้านในพื้นที่ได้รับรู้ข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศซึ่งถูกขึ้นทะเบียน เพื่อให้ผู้นำชุมชนหรือหัวหน้าหมู่บ้านเป็นเสมือนตัวแทนและสนับสนุนภารกิจในด้านการเฝ้าระวังให้กับเจ้าหน้าที่ในระดับพื้นที่ ทำให้การเก็บข้อมูลจากคนในชุมชนเพื่อติดตามพฤติกรรมของผู้กระทำผิดทางเพศที่ขึ้นทะเบียนระบบสามารถเก็บได้ครอบคลุมครบถ้วนมากกว่าและข้อมูลที่ได้มีความถูกต้อง จำเป็นต้องให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่าย เพื่อติดตามเฝ้าระวังและเป็นพี่เลี้ยงคอยประคับประคองผู้กระทำผิด ให้สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข ส่งผลให้คนในชุมชนเกิดการยอมรับและเปลี่ยนทัศนคติต่อผู้กระทำผิด เกิดบรรยากาศการให้อภัยและทำให้การป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศมีประสิทธิภาพและความยั่งยืน

ด้านหน่วยงานรับผิดชอบเก็บรักษาข้อมูล เฝ้าระวังติดตาม และรับรายงานตัว

สำนักงานคุมประพฤติของแต่ละจังหวัดมีความเหมาะสมสำหรับการเป็นหน่วยงานรับผิดชอบเก็บรักษาข้อมูล เฝ้าระวังติดตาม และรับรายงานตัว เนื่องจาก มีความพร้อมทั้งด้านทรัพยากรบุคคล สถานที่ และภารกิจงานที่ใกล้เคียงกัน สำหรับภารกิจในส่วนการสนับสนุนเพื่อเฝ้าระวังติดตามในเชิงพื้นที่ ควรเป็นการบูรณาการประสานความร่วมมือกับเครือข่ายยุติธรรมชุมชน

ด้านกฎหมายเฉพาะในเรื่องการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ

ควรมีกฎหมายเฉพาะในเรื่องการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ได้รับการคุ้มครองและมีกฎหมายรองรับ ทำให้การขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศมีประสิทธิภาพในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศในประเทศไทย

ด้านระบบสารสนเทศเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ

การจัดทำระบบฐานข้อมูลทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ เพื่อใช้สำหรับการติดตาม การเฝ้าระวัง สามารถนำระบบฐานข้อมูลของศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกระบวนการยุติธรรม (Data Exchange Center: DEC) ของสำนักงานกิจการยุติธรรม มาพัฒนาต่อยอดเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าสำหรับการกิจการดำเนินงาน

ด้านผลที่คาดว่าจะได้รับและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสังคม

การขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ ส่งผลให้ประชาชนทั่วไปในสังคมมีความมั่นใจต่อความปลอดภัยในสังคมมากยิ่งขึ้นในการที่จะอยู่ร่วมกับผู้กระทำผิดทางเพศที่พ้นโทษออกมาจากเรือนจำ ทั้งนี้ การพัฒนาการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย นอกจากจะทำให้ผู้กระทำผิดซ้ำในคดีการกระทำผิดทางเพศ ได้รับการคุ้มครองสิทธิแล้ว ยังช่วยให้รัฐประหยัดงบประมาณในการดูแลกระทำผิดซ้ำในคดีการกระทำผิดทางเพศในเรือนจำ และหากสุดท้ายเมื่อผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับคำพิพากษาถึงที่สุด ยังสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบประเมินไปใช้ในงานของราชทัณฑ์เพื่อเป็นประโยชน์ในการจำแนกกระทำผิดซ้ำในคดีการกระทำผิดทางเพศ และจัดโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูให้เหมาะสมกับผู้กระทำผิดซ้ำในคดีการกระทำผิดทางเพศแต่ละรายได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ สำนักงานกิจการยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และกรมคุมประพฤติ ควรมุ่งเน้นและสนับสนุนการพัฒนากรอบนโยบายด้านการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรม และการสอดส่องดูแลและให้ความคุ้มครองผู้กระทำผิดทางเพศภายหลังพ้นโทษ เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศมากกว่าการเน้นดำเนินนโยบายในด้านการบังคับใช้กฎหมาย การลงโทษจำคุกหรือจำคุก ซึ่งผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินนโยบายที่มุ่งเน้นการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมจะช่วยป้องกันการกระทำผิดซ้ำที่ยั่งยืนกว่าการลงโทษจำคุกเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ ควรการจัดทำแผนปฏิบัติต่อผู้ต้องขังรายบุคคล

(Sentence Plan) ค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิด มีการประเมินปัจจัยเสี่ยง ปัจจัยสนับสนุนทางสังคม รวมถึงประสานความร่วมมือกับครอบครัวผู้กระทำผิดและชุมชนเข้ามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหและบำบัดปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้สามารถกำหนดแนวทางการควบคุมอย่างเหมาะสม โดยอาจกำหนดให้มีนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์เข้ามาช่วยในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทั้ง ให้ครอบครัวโดยเฉพาะด้านอารมณ์และบุคลิกภาพ และการปรับตัวเข้าสู่สังคมเมื่อพ้นโทษออกมา

2. จากผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดีการกระทำผิดทางเพศในประเทศไทย ในประเด็นด้านกฎหมายซึ่งพบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ เกิดจากบทลงโทษหรือกฎหมายไม่ได้มีการระบุหรือให้ความสำคัญต่อกระบวนการแก้ไขฟื้นฟูปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำผิดทางเพศ มีเงื่อนไขให้บางฐานความผิดให้เป็นคดีที่สามารถยอมความได้ รวมถึงบทลงโทษซึ่งบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ความผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศ ไม่มีข้อกำหนดหรือเงื่อนไขเฉพาะในกฎหมายสำหรับให้มีการควบคุมติดตามหรือรายงานความเคลื่อนไหวหลังพ้นโทษเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดทางเพศกลับมากระทำผิดซ้ำ นอกจากนี้ กระบวนการบังคับใช้กฎหมายและการบังคับโทษต่อผู้กระทำผิดทางเพศไม่ได้มีการลงโทษให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งอาจเกิดจากนโยบายลดวันต้องโทษ การพักการลงโทษ ดังนั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันการกระทำผิดคดีทางเพศในสังคมไทย หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงยุติธรรม ควรเสนอให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศ โดยเพิ่มข้อกำหนดหรือเงื่อนไขให้มีมาตรการติดตามและรายงานความเคลื่อนไหวหลังพ้นโทษของผู้กระทำผิดทางเพศ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับสังคม รวมถึงควรปรับปรุงกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศ ให้การข่มขืนหรือกระทำชำเราไม่ควรเป็นคดีที่สามารถยอมความกันได้ และที่สำคัญควรกำหนดให้ชัดเจนในบทบัญญัติประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศ ในการที่จะไม่ให้ผู้กระทำผิดทางเพศได้รับสิทธิ์ลดวันต้องโทษหรือพักการลงโทษ เพื่อให้ผู้กระทำผิดเหล่านั้นเกิดความเกรงกลัวไม่กล้ากระทำผิดซ้ำ รวมถึงสามารถได้รับการบำบัดแก้ไขพฤติกรรมอย่างครบถ้วนในห้วงระยะเวลาที่ถูกบังคับโทษตามกฎหมาย

3. หน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรมไทย ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ควรปรับปรุงแบบนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลจากการมุ่งเน้นเพิ่มอัตราผู้ปฏิบัติงานในด้านควบคุมผู้กระทำผิด ไปยังการมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการแก้ไขบำบัดพฤติกรรม เนื่องจาก การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดทางเพศจำเป็นต้องอาศัยผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเข้ามาให้คำปรึกษา ประเมินบุคลิกภาพและอารมณ์ วางแผนการบำบัดปรับเปลี่ยนพฤติกรรม รวมถึงวิเคราะห์ปัจจัยภูมิหลังและประเมินความเสี่ยงเพื่อนำไปสู่การป้องกันและลดปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลให้ผู้กระทำผิดทางเพศกลับมากระทำผิดซ้ำ

4. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้ความสำคัญกับการให้ภาคประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ โดยการจัดทำฐานข้อมูลกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมเสี่ยงควรเฝ้าระวัง สร้างและพัฒนาฐานข้อมูลการจัดเก็บและจำแนกข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทั้งในการวางแผนบำบัดฟื้นฟู การให้ความช่วยเหลือ การติดตามเฝ้าระวังหลังพ้นโทษ รวมถึงสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์สังเคราะห์หารูปแบบการกระทำผิด หรือลักษณะพื้นที่เสี่ยง ซึ่งสามารถนำไปสู่การจัดทำแผนป้องกันอาชญากรรมทางเพศในระดับประเทศ และอำนวยความสะดวกให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการติดตามจับกุมผู้กระทำผิดทางเพศ ทั้งนี้ สามารถนำระบบฐานข้อมูลของศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกระบวนการยุติธรรม (Data Exchange Center: DXC) ของสำนักงานกิจการยุติธรรม มาพัฒนาต่อยอด เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและความคุ้มค่าสูงสุด ในขณะที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ควรจัดตั้งระบบการคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือผู้ที่มีภาวะเสี่ยงตกเป็นเหยื่อในระดับชุมชน เพื่อป้องกันไม่ให้กลุ่มคนเหล่านั้นไม่ตกเป็นเหยื่อถูกล่วงละเมิดทางเพศ รวมถึงต้องให้ความสำคัญกับการลงพื้นที่เพื่อแสวงหาความร่วมมือ สร้างเครือข่ายในการที่จะใช้ชุมชนเป็นฐานของกลไกในการดูแลป้องกันสมาชิกในชุมชนของตนเองอย่างยั่งยืนในเชิงระบบ เนื่องจากแต่ละพื้นที่มีบริบทเฉพาะที่แตกต่างกัน

5. การนำมาตรการการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศมาปรับใช้กับสังคมไทย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงมหาดไทย ควรจะต้องมีการวางแผนศึกษา สำนักรวบรวมข้อมูลองค์ประกอบสำคัญของการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ และวิเคราะห์ผลดีและผลเสียของมาตรการดังกล่าว ก่อนที่จะนำมาตรการดังกล่าวมาปรับใช้ และต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญของการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ ในการที่จะเป็นเครื่องมือสำคัญของหน่วยงานรัฐสำหรับสร้างความมั่นใจ ความมั่นคงปลอดภัยให้ประชาชนทั่วไปในสังคมในการที่จะอยู่ร่วมกับผู้กระทำความผิดทางเพศที่พ้นโทษออกมาจากเรือนจำ โดยสำนักงานคุมประพฤติของแต่ละจังหวัดมีความเหมาะสมสำหรับการเป็นหน่วยงานรับผิดชอบเก็บรักษาข้อมูล เฝ้าระวังติดตาม และรับรายงานตัว เนื่องจาก มีความพร้อมทั้งด้านทรัพยากรบุคคล สถานที่ และภารกิจงานที่ใกล้เคียงกัน สำหรับภารกิจในส่วนการสนับสนุนเพื่อเฝ้าระวังติดตามในเชิงพื้นที่ ควรเป็นการบูรณาการประสานความร่วมมือกับเครือข่าย ยุติธรรมชุมชน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ผู้ปฏิบัติงานควรมีการทบทวนประเด็นปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อถอดบทเรียน และนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร โปรแกรมแก้ไขบำบัดฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดทางเพศให้มีความเข้มข้นและทางเลือกมากยิ่งขึ้น เช่น เพิ่มระยะเวลาการอบรม การกำหนดให้มีพัฒนากระบวนการหรือเครื่องมือแบบจำแนกผู้กระทำความผิดเพื่อศึกษาวิเคราะห์สาเหตุการกระทำความผิด นำไปสู่วางแผนบำบัดได้เป็นรายบุคคลที่เหมาะสมกับปัญหาของแต่ละคน เพราะถ้าเลือกโปรแกรมที่เหมาะสมกับปัญหาที่เป็นต้นเหตุการกระทำความผิดทางเพศ จะเป็นผลให้ผู้กระทำความผิดทางเพศได้รับการบำบัดและแก้ไขที่ถูกจุดยิ่งขึ้น ปัญหาที่ซับซ้อนทั้งสภาวะทางกายและจิตได้รับการคลี่คลาย เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมที่เหมาะสมเข้าไปแทนที่

2. ในกระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและพัฒนาทัศนคติของผู้กระทำความผิดทางเพศ ในระหว่างถูกบังคับโทษของผู้กระทำความผิดทางเพศ ควรกำหนดให้ทีมสหวิชาชีพ ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา เข้ามาร่วมปฏิบัติงานเพื่อทำหน้าที่จำแนกคัดกรองประเภทผู้กระทำความผิดทางเพศ นำไปสู่การวางแผนแก้ไขพฤติกรรมเฉพาะรายที่เหมาะสม ทั้งนี้ ควรกำหนดให้มีการประเมินความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดทางเพศในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังเข้ารับการบำบัดปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และช่วงก่อนพ้นโทษ เพื่อประเมินความสำเร็จ นอกจากนี้ ควรให้ผู้นำชุมชน และตัวแทนจากหน่วยงานส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ ความไว้วางใจ และสามารถให้ความช่วยเหลือ ประคับประคองผู้กระทำความผิด เมื่อพ้นโทษออกมา เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดเกิดแรงจูงใจจนกลับมากระทำความผิดซ้ำ

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะและศักยภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน โดยเจ้าหน้าที่ในส่วนการควบคุมดูแลผู้กระทำความผิดทางเพศควรมีองค์ความรู้ในการวางแผนเพื่อแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดที่เพียงพอ มีการอบรมเจ้าหน้าที่บุคลากรเป็นประจำและต่อเนื่อง เพื่อให้เจ้าหน้าที่เกิดการพัฒนาดตนเองและรู้เท่าทันสถานการณ์ทางสังคม รวมถึงสภาพปัญหาการกระทำความผิดทางเพศที่มีความซับซ้อนและรุนแรงยิ่งขึ้น และควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนามาตรการควบคุมดูแลผู้กระทำความผิดให้มีประสิทธิภาพและมีทางเลือกที่หลากหลาย มากยิ่งขึ้น

4. การนำมาตรการดังกล่าวมาใช้กับสังคมไทย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรจะต้องมีการวางแผนหาหรือสร้างความร่วมมือก่อนที่จะนำมาตรการดังกล่าวมาปรับใช้ โดยระยะแรก ควรมีการศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนารูปแบบมาตรการการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของประเทศ จากนั้นจึงสร้างความเข้าใจในสังคม โดยทั่วไปก่อนว่า ผู้กระทำความผิดทางเพศไม่ใช่อาชญากร แต่คือผู้ป่วยที่จะต้องได้รับการบำบัดรักษาและติดตามดูแลเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง รวมถึงจะต้องมีมาตรการแก้ไขบำบัดพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพ มีความน่าเชื่อถือ และเมื่อคนในสังคมยอมรับและสามารถเปลี่ยนความคิดดังกล่าวได้แล้ว จะทำให้ผู้กระทำความผิดไม่ต้องเสี่ยงที่จะถูกตีตราจากสังคม เพราะกระบวนการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบำบัดรักษาและเฝ้าระวังไม่ให้ผู้กระทำความผิดทางเพศเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ

ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้กลับมากระทำผิดซ้ำ ระยะที่สอง ควรกำหนดกฎหมายเฉพาะ หรือปรับแก้กฎหมายที่มีอยู่เดิม เพื่อรองรับการนำมาตรการการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศมาใช้กับสังคมไทย โดยกฎหมายดังกล่าว ควรที่จะกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบรับรายงานตัว การติดตามสอดส่อง การเก็บรักษาและเข้าถึงข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศ การให้อำนาจหน้าที่แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ การพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับเป็นฐานข้อมูลผู้กระทำผิด ทางเพศที่ขึ้นทะเบียนหลังพ้นโทษ ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นรูปธรรมชัดเจน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ได้รับการคุ้มครองและมีกฎหมายรองรับ ทำให้การขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศมีประสิทธิภาพในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศในประเทศไทย และระยะที่สาม ควรมีการกำหนดพื้นที่นำร่อง เช่น จังหวัดหัวเมืองใหญ่ๆ ในแต่ละภาค สำหรับนำมาตรการดังกล่าวมาทดลองใช้และกำหนดให้มีการประเมินผลในด้านบวกและด้านลบที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้มาตรการดังกล่าวในช่วงห้วงระยะเวลา 1-5 ปี และจึงจัดทำเป็นรายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรค จุดเด่น และสิ่งที่ต้องแก้ไขปรับปรุง เพื่อเสนอต่อรัฐบาลให้ดำเนินการแก้ไขก่อนที่จะประกาศใช้มาตรการการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศทั่วประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาแนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย

1. จากการทบทวนวรรณกรรมและผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ แนวทางการพัฒนาการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย ควรพิจารณาถึงประเด็นต่างๆ ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศได้แก่ ประเด็นด้านกฎหมาย ประเด็นด้านหน่วยงาน ประเด็นด้านผู้ปฏิบัติงาน ประเด็นด้านตัวผู้กระทำผิด ประเด็นด้านสภาพแวดล้อม/ชุมชน และประเด็นด้านเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศ เพื่อให้การพัฒนานโยบายสำหรับการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีกระทำผิดทางเพศมีความครบถ้วนครอบคลุม และมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

2. แนวทางการสำหรับการพัฒนาการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย ควรคำนึงถึงองค์ประกอบหลักสำคัญ ซึ่งเป็นผลจากการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านการป้องกันและควบคุมผู้กระทำผิดในคดีทางเพศ รวมถึงผู้ปฏิบัติงานด้านการดูแลและให้ความคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อในคดีล่วงละเมิดทางเพศจำนวน 10 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านช่วงเวลา การจัดเก็บข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศ 2) ด้านประเด็นข้อมูลที่จะจัดเก็บจากผู้กระทำผิดทางเพศ 3) ด้านขอบเขตระยะเวลาการติดตามผู้กระทำผิดทางเพศ 4) ด้านรูปแบบวิธีการติดตาม/อุปกรณ์/ระบบเทคโนโลยี 5) ด้านการกำหนดระดับการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน 6) ด้านช่องทางการเผยแพร่ข้อมูล/แจ้งเตือนสู่ภาคประชาชน 7) ด้านหน่วยงานรับผิดชอบเก็บรักษาข้อมูล เฝ้าระวังติดตาม และรับรายงานตัว 8) ด้านประเด็นกฎหมายเฉพาะในการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ 9) ด้านระบบสารสนเทศ และ 10) ด้านผลที่คาดว่าจะได้รับและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสังคม เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยต่อไปในอนาคต

3. การนำมาตรการดังกล่าวมาใช้กับสังคมไทย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรจะต้องมีการวางแผนศึกษาวิเคราะห์ และพัฒนารูปแบบมาตรการการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของประเทศไทย สร้างความเข้าใจในสังคมโดยทั่วไปก่อนว่า ผู้กระทำผิดทางเพศไม่ใช่อาชญากร แต่คือผู้ป่วยที่จะต้องได้รับการบำบัดรักษาและติดตามดูแลเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และกระบวนการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศจะเป็นเครื่องมือสำคัญของกระบวนการบำบัดรักษาและเฝ้าระวังไม่ให้ผู้กระทำผิดทางเพศเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้กลับมากระทำผิดซ้ำ

รายการอ้างอิง

- ชัยวัฒน์ ธนวัฒน์ตระกูล. (2550) *มาตรการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราหลังพ้นโทษ: ศึกษากรณีแบบอย่างของประเทศสหรัฐอเมริกา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และคณะ. (2551). การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ: กรณีการข่มขืนและการโทรมหลึง ของเด็กและเยาวชนชายในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ณัฐนันท์ รัตนเจริญ และประนต นันทิยะกุล. (2558). การพัฒนาเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์สู่ความเป็นมืออาชีพ. สืบค้นจาก [file:///C:/Users/BOY/Downloads/34779-Article%20Text-101682-1-10-20151217%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/BOY/Downloads/34779-Article%20Text-101682-1-10-20151217%20(1).pdf)
- พวงผกา เกตุตรีกรณ. (2554). การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทะเบียนประวัติอาชญากร กรณีศึกษา : ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 7. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล. (2559). *เวทีรายงานสถานการณ์ความรุนแรงทางเพศ: หัวข้อ “ข่มขืน โกล่เกลี่ย ยอมความ : เราจะออกจากวังวนนี้ได้อย่างไร?”*. สืบค้นจาก <http://www.thaipost.net/?q=เปิดสถิติรุนแรงทางเพศคดีข่มขืนพุ่งล้น>
- วศินี กมลวารินทร์. (2558). มาตรการบำบัดผู้กระทำความผิดทางเพศด้วยวิธีการใช้ยาเพื่อควบคุมฮอร์โมนเพศ. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. คณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วรปาดิ สกุลไทย. (2558). การพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรม. นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. คณะนิติศาสตร์ ปริธี พนมยงค์. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วาริรัตน์ รัตนวิบูลย์สม. (2556). “การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ: พิจารณาในมิติของความร่วมมือระหว่างประเทศ” (Sex offender register in the context of international cooperation) สืบค้นจาก <http://www.assumptionjournal.au.edu/index.php/LawJournal/article/viewFile/978/881>
- สฤณี สืบพงษ์ศิริ. (2551). พฤติกรรมอาชญากรรมข่มขืน. สืบค้นจาก http://www.forensicrpca.com/data/article/article_rapist.pdf
- สำนักพัฒนาพฤตินิสัย. (2560). *คู่มือหลักสูตรการพัฒนาพฤตินิสัย*. กรมราชทัณฑ์. กระทรวงยุติธรรม.
- สุทัศน์ มัลโรจน์. (2552). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดทางเพศของผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเราในเรือนจำกลางบางขวาง. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุดสงวน สุธีสร. (2558). *อาชญาวิทยา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (1 มกราคม 2556 - 31 ธันวาคม 2559). สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม. สืบค้นจาก <http://gis.police.go.th/cstat/stat/arr-percent/all>
- ศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2559). สืบค้นจาก <http://www.thaidxc.org/index.php/about-us/background.html>
- ศิริชนก วิริยเกื้อกุล. (2558). มาตรการทางกฎหมายในการกำหนดเขตปลอดภัยสำหรับเด็กเพื่อลดอัตราเสี่ยงการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก. สืบค้นจาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parcy_train/download/article/article_20151001150429.pdf
- BBC News Magazine. (2015). Inside Europe's biggest sex offenders' prison. Retrieved from <http://www.bbc.com/news/magazine-32085076>

- Coleman, E., Dwyer, S.M., & Pallone, N. J. (1992). *Sex offender treatment: psychological and medical approaches*. New York: Haworth Press.
- David, L.& Hudson, Jr. (2009). *Sentencing sex offenders*. New York: Chelsea House.
- Elizabeth, J., Letourneau, Levenson, J.S., Bandyopadhyay, D., Sinha, D., & Armstrong, K.S. (2010). Evaluating the Effectiveness of Sex Offender Registration and Notification Policies for Reducing Sexual Violence against Women. Retrieved from <https://www.nsvrc.org/sites/default/file/2012-03/Evaluating%20the%20Effectiveness%20of%20Sex%20Offender.pdf>
- Jackman, R. & Fitzwilliam. (2015). Measuring harm in a cohort of sex offenders in Norfolk. Retrieved from <file:///C:/Users/BOY/Downloads/Ralph%20Jackman.pdf>
- Justice Policy Institute. (2008). The negative impact of registries on youth: Why are youth different from adults. Retrieved from http://www.justicepolicy.org/uploads/justicepolicy/documents/08_08_fac_sornakidsaredifferent_jj.pdf
- Karl, H.R. & Morton-Bourgon, K.E. (2007, January). The Accuracy of Recidivism Risk Instruments for Sexual Offenders: A Meta-Analysis. Retrieved from <https://www.ccoso.org/sites/default/files/import/accuracy-of-risk-assessments.pdf>
- Lehrer, E. (2016). Rethinking sex-offender registries. Retrieved from <https://www.nationalaffairs.com/publications/detail/rethinking-sex-offender-registries>
- McPherson, L. (2016). THE SEX OFFENDER REGISTRATION AND NOTIFICATION ACT (SORNA) AT 10 YEARS: HISTORY, IMPLEMENTATION, AND THE FUTURE. Retrieved from https://www.smart.gov/bio_mcperson.htm
- Office of Sex Offender Sentencing, Monitoring, Apprehending, Registering, and Tracking : SMART Office. (2016). Sex Offender Registration and Notification in the United States Current Case Law and Issues. Retrieved from <https://www.smart.gov/caselaw/2016-final-case-law-update-with-index-cover.pdf>
- Office of Sex Offender Sentencing, Monitoring, Apprehending, Registering, and Tracking : SMART Office. (2016). Global Survey of Sex Offender Registration and Notification Systems SMART SUMMAR 2016. Retrieved from <https://smart.gov/pdfs/global-survey-2016-final.pdf>
- Prison Reform Trust. Information booklet for people on license for a sex offence. (2015). Retrieved from <http://www.prisonreformtrust.org.uk/Portals/0/Documents/sex%20offender%20information%20booklet.pdf>
- Thomas, T. (2008). The Sex Offender Register A measure of public protection or a punishment in its own right. Retrieved from <http://britsoccrim.org/volume8/6Thomas08.pdf>
- United Nations Office on Drugs and Crime. (2015). Rape at the national level, number of police-recorded offences. Retrieved from <https://africacheck.org/wp-content/uploads/2015/08/Rape-at-the-national-level-number-of-police-recorded-offences-21-Aug-2015-1256.pdf>
- Wilcox, D.T., Garrett, T. & Harkins, L. (2015) *Sex offender treatment: a case study approach to issues and interventions*. Chichester, West Sussex, U.K.